

NØVN

Leygardagin eru
10 ár liðin, síðani
**Københavns
Metro** læt upp

Leygardagin eru liðin 30 ár, síðani 66 fólk vóru
kroyst til deyðis undir **UEFA Cup** fót bóltsdysti millum
Spartak Moskva og HFC Haarlem á leikvøllinum,
sum nú hevur navnið Luzhniki Stadium.

Føðingar

30. september fingur Ása Dánjalsdóttir & Charles J. Olsen, Tórshavn, ein son. Hann var 52 cm langur og vigaði 3110 gr.

18 september fingur Vivi Myllhamar og Neil Joensen ein beigga. Hann var føddur á Ríkissjúkrahúsinum. Hann vigaði 3600g og var 52 cm langur.

4. oktober fingur Karis við Brúgv og Heini Østerø, Tórshavn, ein son. Hann var 56 cm langur og vigaði 4350 gr.

1. oktober fingur Birna Hejnesen og Sølvi Vatnhamar, Horsens, ein son. Hann vigaði 4352 gr og var 55 cm langur.

12. oktober bleiv dóttir Mary og Kára Petersen á Sandi fødd. Hon er 51 cm long og vigaði 3090 gr.

13. oktober fingur Theresa Jákupsdóttir og Mohamed Thabet, Hoyvík, ein son. Hann var 52 cm langur og vigaði 3300 gr.

16. oktober fingur Fríðgerð og Árni Rasmussen, Hoyvík, ein son. Hann var 54 cm langur og vigaði 4260 gr.

Minningarorð um Rasmus Rasmussen Tórshavn

Føddur t. 14.7.1980 og deyður t. 10.10.2012

Ein føroyingur í Føroyum er farin

Hósdagin t. 10. 10. 12 tók Rasmus lívið av sær í Plantasjuni í Havn, í niðara dunnuhyli.

Til tíðir kann tað vera ein lætti, at deyðin kemur, men soleiðis er ikki hesa ferð - sum so mangan. Rasmus var alt ov ungur at fara.

Vit møttust fyrstuferð í sambandi við eina veitslu í Keypmannahavn í 1999, har vit vóru 19 føroysk samkynd, sum hildu eina góða veitslu.

Rasmus, tá 19 ár, hevði høyrð um veitsluna og tók sær fri frá skúlanum fyri at vera við, men fyri ein okkara er veitslan at enda komin.

Seinri hittust vit nakrar ferðir í Keypmannahavn saman við nøkrum føroyskum samkyndum, og hevur hann eisini meylað til mín av og á.

Seinri kom hann til Danmarkar fyri at royna at finna sær arbeiði og at koma burtur frá Føroyum fyri at sleppa at liva eitt vanligt og gott lív.

Hóast hann tóktist hava tað gott, longdist honum heim til Føroya, og hann leitaði sær heimaftur.

Hann var heldur lítillátin, men var kortini árvakin, tí eyguni og andlitið glógvaðu sum sólin, tí hann visti, hvat hann vildi.

Í Føroyum var í byrjanini av 2000 talinum og fram til 2006, men eisini nógv ár frammanundan, nógv kjak um rættindi hjá minnilutum og serstakliga samkyndum í sambandi við kjakið um lóg um mismun og happan av minnilutabólkum. Her verður serliga hugsað um lógina 266b, har nógv harðrend orð frá lögtingslimum, prestum, trúboðarum og øðrum frá ymsum sektum vórðu lögð fram alment og eisini frá Løgtingsins røðarapalli, í kirkjum og sektum. Áðrenn lógin

varð góðtíkin í 2006, bar ikki til at saksøkja fyri hetta.

Orð hava makt, og tað vita tey flestu eisini fólk í Landsstýrinum, lögtinginum, í kirkjum og sektum.

Í 2006 var Rasmus fyri tí tilburði at verða álopin og illa sligin í býarlívinum í Havn av ungum monnum, sum ikki dámdu samkynd og tí heldur ikki Rasmus.

Síðan henda tilburð hevur Rasmus verið sálarliga illa fyri, og hann kom ongantíð heilt fyri seg aftur.

At hann var veikur áðrenn, hevur ikki gjørt lív hansara lættari.

Hví lögdu teir ungu menninir eftir Rasmussi í 2006?

Var tað tí, at teir vóru føddir til at gera øðrum ónáðir?

Vóru teir stimbraðir heimani frá, í skúlunum ella frá umhvørvinum til at fremja hesa gerð?

Gjördu teir tað, tí orð, tala og skrivning hjá lögtingslimum, prestum, trúboðarum og øðrum "sálarhirðum" stuðlaðu teimum til at útinna hetta avrik?

Avrikaðu teir tað, tí tað alment heima í Føroyum er góðtíkið at happa minnilutar

og fólk, sum ikki klára seg so væl í Føroyum - eins og aðrastaðni?

Ella var tað bara av tilvild?

Í einum felagsmeyli til familju og vínfólk skrivaði tú, Rasmus, í 2006 millum annað:

Góðu tit øll.

"Eg eri sum tit nokk vita enn á Deild 2. Her er gott at vera. Sjálvt um eg havi verið her í fyra vikur nú, so eri eg ikki vorðin troystur av at vera her sum so. Eg kenni meg tryggan her, og her er so deiliga friðarligt og rúmligt...."

"Men eg hugsar sjálvandi um, at tað er rotið, at eg ikki kenni meg tryggan við at fara út í mín gerandisdag aftur. Eg sakni at fara í ball saman við vininum og at fara á bar í býnum at hitta kenningar...."

"Somuleiðis sakni eg, at ganga runt í Havnini í mínum vanligu ørindum og njóta ta frísku luftina, og allan tann vakurleikan, sum er at síggja allastaðni, bara man gevur honum ans...."

"Høvdu hesi fórdómsfullu og freku fólkin bara ikki verið í Havn, men í Lítlu Dímunum ella onkra aðrastaðni. So

hevði eg nokk gingið míni vanligu ørindir nú, istaðin fyri at sita her og skriva um tey."

Álopið á Rasmus fekk Løgtingið at rakna við, soleiðis at stríðið hjá lögtingsmanninum og vinmanninum, Finni Helmsdal sála, og øðrum lögtingslimum vann frama við at fáa lógina 266b móti mismuni og happan av minnilutum samtykta, og sum elvdi til, at hon var viðtíkin.

Hóast foreldrini, Mortan og Kirstin, heima og alment, systkin, familja, vínfólk og onnur og eisini arbeiðsfólk á sálardeildini hjálptu tær, so eydnaðist tær ikki at fóta tær aftur.

Vit eru fleiri samkynd og hinskynd, tíni foreldur, 4 systkin, familja heima og í Danmark, sum í sorgini minnst teg við gleði, og vónandi fara tey góðu minnini at geva troyst og stuðul í framtíðini.

Tøkk fyri tað, tú hevur gjørt fyri okkum og eisini fyri tín tónleik, og fyri at tað untist okkum at møta tær.

Vónandi fara vit samkyndu at fáa full samfelags rættindi í Føroyum skjótt, tí skyldurnar hava vit eins og onnur.

Eitt gott land er eitt land, har bæði sterk og veik kunna liva í friði, fáa hjálp eftir tørvi og eisini kenna seg væl.

Orð hava vald!

Í Bíbliuni hava vit lært, at kærleikin er størstur og ikki hatur og ei heldur líkasæla.

Ærað veri títt minni og samkenslu sýna vit títum foreldrum, tínari familju og vínfólki tínum.

Bogi Dánialson Davidsen,
samkyndur føroyingur
í Danmark,
føddur sum tú í Havn